

[Wamberg.]

Wamberg (se foran) angående titlen betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 og 2.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden:

Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention af 29. marts 1972 om folkeretligt ansvar for skader forvoldt af rumgenstande og konvention af 14. januar 1975 om registrering af genstande, der sendes ud i det ydre rum.

(Beslutningsforslag nr. B 21. Fremsat 24/11 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen (S):

Det er mig en glæde at kunne anbefale konventionen af 29. marts 1972 og konventionen af 14. januar 1975 på samtlige partiers vegne. Vi behøver ikke at have noget udvalgsarbejde. Der er kun et enkelt spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, nemlig hvorfor det har taget 5 år at få den ene konvention igennem.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg takker for modtagelsen fra alle partierne. Jeg kan svare, at grunden til, at det har taget så lang tid, ganske enkelt er, at den første konvention skulle afvente den sidste konvention, som man jo vidste var på vej, og da ansvarskonventionen ikke havde fuld værdi uden registreringskonventionen, foretrak vi at komme med begge på én gang, så snart den sidste konvention var færdig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om et hovedstadsråd.

(Lovforslag nr. L 135. Fremsat 2/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Loven om Hovedstadsrådet var en nydannelse i den danske kommunale struktur, da den blev gennemført i forbindelse med kommunalreformen. Baggrunden herfor var, at man var betænkelig ved at gennemføre kommunalreformens almindelige principper i hovedstadsområdet på grund af bysamfundets størrelse. Derfor valgte man oven på den almindelige kommunale inddeling at opbygge et særligt kommunalt organ, Hovedstadsrådet, baseret på indirekte valg.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at socialdemokratiet på det tidspunkt, da denne ordning blev gennemført, helst havde set, at man i videre omfang havde fulgt den almindelige kommunalreformens principper også i hovedstadsområdet ved at lave en amtsordning baseret på direkte valg. Det kunne der ikke skabes tilslutning til ved den lejlighed, og vi må da også erkende, at man i en lang række andre lande verden over har lavet specielle kommunale ordninger, for så vidt angår de store byer.

Vi skal ikke lægge skjul på, at vi fortsat principielt er tilhængere af, at vi når frem til den forenkling, der vil ligge i en amtsløsning i hovedstadsområdet, og at vi også gerne ser den kommunale ordning i hovedstadsområdet baseret på det direkte valg.

Vi skal imidlertid erkende, at en sådan løsning er det ikke muligt at nå frem til ved denne lejlighed, og samtidig må vi også erkende, at Hovedstadsrådet nok har fungeret væsentligt bedre, end ret mange havde forestillet sig i forbindelse med dets etablering. Derfor kan vi give vores fulde tilslutning til det for-